

ת"ד 1415/08/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד נדב מאיר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

19 בפברואר 2020

ת"ד 1415-08-18 מדינת ישראל נ' מאיר

לפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
נדב מאיר - הנאשם
ע"י עו"ד גולדבאום

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו כמפורט בכתב האישום, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הנהג המעורב חבלות של ממש בדמות שני שברים בעמוד שדרה צווארי.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני. כמצוות החוק, מתחם העונש ההולם לעבירות אלו בהתאם להוראות החיקוק הינו פסילה בפועל החל מ-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם, לחומרת העבירות בהן הורשע, למתחם הענישה ולתוצאות התאונה וביקשה להשית על הנאשם פסילה בפועל בת 15 חודשים, רכיב של"צ, פסילה על תנאי, התחייבות, פיצוי לנפגע וקנס. ב"כ המאשימה ציינה כי הנפגע השאיר את עניין העונש לשיקול דעת בית המשפט והפנתה לפסיקה המצדיקה ענישה מחמירה.

כעולה מהתעודות הרפואיות שהציגה ב"כ המאשימה, הודגמו שברים ללא תזוזה משמעותית בחוליות 6C ו-7C, בוצע טיפול שמרני והנפגע שוחרר עוד באותו היום לביתו עם המלצה ל-14 ימי מנוחה.

המדובר בתאונה מיום 5/6/2018, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ביום 12/5/2019.

כעולה מהצילומים של הבוחן בתיק, שצורפו לתיק, עולה כי מדובר בתיק הצמדה בו לא יצא בוחן לשטח במועד התאונה ואף אין בנמצא כל עדות כי רשיונו של הנאשם נפסל מנהלית.

באם המאשימה סברה שמדובר בנאשם המהווה סכנה, וודאי היתה דואגת לזמנו לשימוע ולצנן תקופת נהיגתו סמוך לקרות התאונה.

ב"כ הנאשם טען לכשלים בראיות, לכך שקיימת עדות עדה נייטרלית בתיק שציינה כי הנפגע נסע בצד ימין של הכביש ואילו הנאשם ציין כי הוא נהג בנתיב השמאלי של הכביש. עוד טען, כי היו במקום שיחים שחסמו את שדה הראייה וטען לנסיבות אישיות של הנאשם אשר עובד בחברת סובארו, הציג מסמך ממקום עבודתו של הנאשם על פיו פרנסתו היא בנהיגתו ולכן פסילה משמעותית תגרום ככל הנראה לפיטוריו. עוד הציג מסמכים בדבר מצבו הכלכלי הלא שפיר של הנאשם וביקש להתחשב בתקופת הפסילה ובקנס. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה במקרה דומה הושתה פסילת המינימום.

הנאשם ביקש לשאת דברו, ניכר כי הטמיע חומרת העבירה ומצטער על תוצאות התאונה. עוד הביע חשש לאבד את מקום עבודתו גם בשל העובדה כי הוא מפרנס את ילדיו.

המדובר בנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, האוחז ברישיון משנת 2001, לחובתו 4 הרשעות קודמות, כולן מסוג קנס, אחרונה משנת 2010 והיא גם האחרונה בעשור האחרון. המדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו. ניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לזקוף לזכותו גם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

הלכה היא כי מרכיב חשוב בעת גזירת העונש בתיק בו נגרמה תאונת דרכים הינו תוצאות התאונה. מפנה לדברי כב' השופט רענן בן יוסף בעפ"ת (ת"א) 15291-10-12 **ראובן ששון נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי לתוצאות התאונה יש השלכה משמעותית לגבי העונש שיקבע אולם, יש לשקול גם נסיבות אישיות של הנאשם. "**תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה... אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. נסיבות אישיות, ובהן, בין היתר התנהגותם הכללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם**".

אין להתעלם מתוצאות התאונה, אשר הובילו לחבלות של ממש לנפגע. בית המשפט שם לנגד עיניו את סבלו של הנהג המעורב. יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וצריכה להלום את מידת רשלנותו של הנאשם, יש לנקוט בה באופן מידתי כאשר החוק הוא מורה הדרך.

מפנה לרע"פ 7195/15 **מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל**, שם במקרה של פגיעה בהולכת רגל עם חבלות של ממש אושר גזר דין של 3 חודשי פסילה בפועל ויתר הרכיבים.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת שכוללת פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ברף הנמוך. התרשמתי כי מקרה זה אינו מאפיין את התנהלות הנאשם בדרכים וכי מדובר למעשה במעידה חד פעמית עבורו.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש, לאזן בין רכיבי הענישה ולהסתפק בענישה ברף הנמוך, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה. לא מצאתי מקום לקטוע יתר על המידה את התנהלותו היומיומית של הנאשם, בהתחשב בנסיבותיו האישיות המורכבות ובעובדה כי הוא המפרנס העיקרי.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 800 ₪, שישולם בתוך 90 יום.
2. פסילה בפועל בת 3 חודשים. הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 1/7/20 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה עד לשעה 12:00.
3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.
4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים כתוצאה מרשלנות והכל תוך שנתיים מהיום.
5. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט לתעבורה תוך 30 יום מהיום. לא יחתום הנאשם כאמור, ייאסר למשך 5 יום.

המזכירות תעביר העתק גז"ד לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

19.02.2020